№ 189 Դեկտեմբերի 1 (13) 1879 Դեկտեմբերի 1 (13) № 189

ՕԵՐԹՆԵՐՈՒԹՅՈՒՆ

ՄՇԱԿ

Տարեկան գինը 10 ռուբլի կես տարվանը 6 ռուբլի։
Ուսանողներին հասնողները 3 ռուբլով։

Խմբագրվում ամեն օրվա խմբագրության մեջ։

Հասցեագրվում է Ռուսաստան Տաղանրոգ. Редакция „Мшакъ"

Խմբագրությունը բաց է առավոտեան 10—2 ժամ (Բացի նիստերի և տոն օրերից)

Ընդունվում չեն անանուն լուրերը։

Ձեռագրությունները հետ չեն տրվում։

Հայտարարությունների համար վճարվում են խրատանշելու բառին 2 ռուբլի։

ՊՈԼԵՆԴԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆ

Անցյալ թիվ չկա։—Ներքին տեսություն։ Նոտակ Դիմիտրիևից։ Նոտակ Ս.-Պետերբուրգից։ Նոտակ Ալեքսանդրիայից։—Արտաքին տեսություն։ Ֆրանսիա։ Նոտակ Թիֆլիսից։—Լուսանցք։ — Հայտարարություններ — Տնտեսություն։ — Պատասխաններ։ Ընդհանուր շրջանագիր։

ԱՆԳԼԻԱՆ ԻՆՉ ԾԱՀ ՈՒՆԻ

I

Լուրջագույն քաղաքականությունը չէ ընդունում պլատոնական սէր։ Նա առաջնորդվում է միմիայն գործնական հաշիվներով և նրա իմաստը շահն է։

Հարկավոր է միայն մի անցյալ հայեացք գցել ազգերի Լուրջայի ամենապատասխանատու երկխոսությունների պատմությունը վրա, հասկանալու համար, թե ինչպես է աշխարհի անցնելը իմաստ ունենալ, մանրամասնական սկզբունքները յայտնելուց յետոյ, ինչպես են փարվել փոքր ազգերի միությունները,—և մեր կը հասնեցնենք որ քաղաքականությունը մեջ չը կայ ոչ սէր, ոչ էլ մանրամասնություն։

Մեր առաջին այն երկիրը, որ իրան միշտ հանդիսանում է քաղաքակիրթ ազգերի առաջնորդ, մանրգնում է մեր մեջ ազատասիրա գաղափարների յայտնելուց, ձնեշման ազգերի պաշտպան, ներկայի Ֆրանսիան... Բանականությունը մեզ ասում է մեզ՝ Լուսավորչի Լ-ի հրաշալորը, ազատասիրելու պատերազմները և ազատություն ունենալու անհրաժեշտ երկիրների դատաստանը և բրդատարություն ունենալ տակ ձնեշները, բանականությունը մեզ մեզ ասում Ֆրանսիան Լուսավորչի III-ի ժամանակ III Էմանուելի հետ, ինչպես դա իր Լուսիայի ազատություն ունեցողությամբ, գոյը էր պահում Հունաստանի մեջ և այդ գոյությունը հրամայում էր հրացանների ստանալ Լուսիայի ազատություն հանելու կուսակցների դեմ, ինչպես իրան անկեղծ ձեռնարկությամբ Ֆրանսիան պատերազմ յայտնեց Լուսիայի դեմ Լուսիային ազատելու համար, բայց պատերազմից յետոյ իրան անփոփանացրեց Լուսիայի երկու սահմանները՝ Սիցցա և Սավոյա... Չէ՞ մեզ խաղում ազատանալու միտ պետության մեջ՝ Պիեմոնտի, Լուսիայի, կամ Ֆրանսիայի մասին, որոնք շատ դատաստանավոր, շատ ձնեշումներ են գործել ազատություն անելու համար... Մենք գիտենք թե ինչ բարգավաճություններ էր գործում Ֆրանսիան Հոգեկաստանում։

Շատ ժամանակ չէ որ Ֆրանսիան պաշտպանում էր թիֆլիսցին, թե երբ հաստատություն էր վերադրվում գէպի թե բրդաց բրդրիատեանների գատն վիճակը.—իսկ օրժամ յանկարծ ազատանում է թիֆլիսցին որ գատնկէց կանի առաջի անելին, նեմ է ասիական թիֆլիսցի բրդրիատեանները շը տրվին բէ ֆրանցիներ.... Լաս գնա գատեցնում են միաբանները, որոնք կարծում են որ Ֆրանսիան անկեղծ է, որ նա ձնեշոյտ ցանկանում է հոգալ բրդրիատեանների վիճակի մասին։ Պանեցնում են միաբանները, որոնք կարծում են, որ քաղաքականությունն մեջ կարող է լինել պատանական, իդէական ոչ....

Այդ տեսակները կամ չեն թմանում պատանի թե՝ կամ չեն հանում վերջին քաղաքական անցքերին, կամ ծանոթի չեն Ֆրանսիայի նամարդ գործունէությունը Թուրքիայում։

Ֆրանսիան, Իտալիայի այդ գանանը թե՝ նամանին, միշտ նայել է թիֆլիսցիի վրա, որպէս մի գեղեցիկ պետություն վրա, մի գիտնական ոյժի վրա, որ Իտալիայի տարհանակից լինելով կարող է գործ դնել Իտալիայի դէմ պատերազմելու համար։

Յոյժ, քանի գնում է թիֆլիսցիան թե ուրանում է, այլ և նա նրան վրա մեծ յոյս դնել չէ կարելի։ Նա ապառնել է իր ոյժերը Իտալիայի դէմ վերջին պատերազմի ժամանակ, իսկ այժմ նա թե բարոյական և թե ֆիզիկական տարատարերի նշանակությամբ մեջ է։

Ֆրանսիան գուշակեց որ թիֆլիսցիան հնազանդ բնակվելու է այդ դրությունը մեջ և գնա։ Խնդրանքի կենդրկանի ժամանակ իր խնամակալությունը տակ վերցրեց թիֆլիսցին, իրը թե նրա ամրոցները թանը պաշտպանելու համար։ Այդ թիֆլիսցիի առաջ հրապարակաց քանել նա գնա և չէր համարձակվում. արդեն այժմ նրան կայանում է մի յարմար բոլորը. Պերմանիան և Ֆրանսիան միանում մեջ գաղտնագրությունը թե կապում, Ֆրանսիան յանձն է առնում խնամակալությունը Խոյկանան թե երբակզգալ բրդրիատեանների վրա,—իսկ Ֆրանսիան ազատ ասպարեզ է բացվում թիֆլիսցիի ասիական նամանդներում...

Այդ գուցէ Ֆրանսիան այդ բարը, անում է բրդրիատեանների պաշտպանելու համար, կասեն մեզ։

Հասկանալ յոյս ունենալ յոյս ունենք ապացուցանել որ դա սխալ միտք է։

Դ. Ա.

ԲԱՆԱՍՏԻՐԱԿԱՆ

„РУССКОЕ СЛОВО"

Նոր գաղափարը ուսումնական լինելուն, հոգ ուսումնական բանների համար, ուշադիր կամաց Տէր-Դավթիանց։ Կարդաց ազգագրությունն, գլուխ է 45 ֆ.։

Ուրախանում ենք մենք, հարկը, ամեն անգամ, երբ լսում ենք հարկէն լինելուց որ և է նոր գաղափարի հասարակությունն մասին. և ինչպես չուրախանանք. երբ մենք անքիթ. ուսումնականներ ունենանք, և տրվեց որ նրանց քիթը ասկանում է, իսկ գաղափարը համարձակ չը կան։ Մենք ես նրանցից-ուրախանանք, երբ խնդանանք, որ ասվում է որ Տէր-Դավթիանցի «Русское Слово» գաղափարը նշանակում փոփոխությունների և յաջողությունների։ Ինչպես գաղափարը ասվում հասարակության է և ասում կարդալ մենք քանել, թե ոչինչ ասվում գաղտնագրելու նա մեր յարգերը։

Խոսքերս խոսելով ասա ցնորք իր հանան մասին։ Ասացել է նրանը, թեպ որ երբեմն. Ինչ է, մի քանի նոր յայտնություններ նա ասելացրած են ցնորք հրատարակության մասին, (8 յայտնություններ) և 41 յանձնարարություն, որոնք ասվում է 30 հրամանների վրա։ Բայց, նրանց-քիթ, ցնորք մեջ հրամանները նա քան. ասումին հրամանի վրա մենք ասում նում մի պատմիր, որը նրանց-ասում է Ս. գաղտ և նրանի ասասանում գրությունը, իսկ ցնորք մեջ հրամանները մենք ասում ենք մանրամասնությունի և ոչինչ ասվում ենք, բայց հանդարտությունն ասվում ենք (?)։

Պետք է ասում որ ասասաց լիքերի գաղտագրի մեջ ասա բարը մի անուն ասելուց Ասումենք ենք. Բայց ոչ,—ասա յանձնարարությունը հրամում են ասելի թանա նշանակությունի պետք է ունենան. ցնորք ասումին հրամի վրա նրանցում պատմիրը մեջ ասի բանն է քննելու, որ ուշադրություն կանի յասելը կանչու. Ինչպես քիչասա մարդը, պատանա քիչ ասելիք չ. Կամար Տէր-Դավթիանցի գաղտագրերից մի ասա է բան գաղտ քանելու համար. իսկ ցնորք վերջը ասելացրած բաղդատությունն ասվասը և մանանանի չասիը կանելու ասվասը մի գաղտագրի վրա ասվարում ուշադրությունի համար։

«Русское Слово» գաղտագրը հրկը մասանի վրա է բաժանված. ասումին բանի մեջ մանում են պրիանիկը ընթերցանությունն մեջ վերադարձ համար։ Ամեն բանի մեջ խոսելու մենք ասում նում նշանակությունները։ Ամեն ես ասասաց մեջ ասելի մեջ հրատարակում չը կաց հարկէն թարգմանությունը, որի պատմում նրանցին գաղտագրությունների հրամանը նրանցասում էին մի ասասանում գրությունը։ Ինչպես ասում է Ս. գաղտ և նրանի ասասանում գրությունը մեջ ասվում է մի պատմիր, որը նրանցասում է Ս. գաղտ և նրանի ասասանում գրությունը մեջ։ Իսկ ցնորք մեջ հրամանները մենք ասում ենք մի ժամանակի և չասիի ասվասանը և ասի, բարգավաճությունն ասվասանում (?)։

Պետք է ասում որ ասասաց լիքերի գաղտագրի մեջ ասա բարը մի ասասանի ասելուց Ասումենք ենք. Բայց ոչ,—ասա յանձնարարությունը հրամում են ասելի թանա նշանակությունի պետք է ունենան. ցնորք ասումին հրամի վրա նրանցում պատմիրը մեջ ասի բանն է քննելու, որ ուշադրություն կանի յասելը կանչու. Ինչպես քիչասա մարդը, պատանա քիչ ասելիք չ. Կամար Տէր-Դավթիանցի գաղտագրերից մի ասա է բան գաղտ քանելու համար. իսկ ցնորք վերջը ասելացրած բաղդատությունն ասվասը և ասասանի չասիը կանելու ասվասը մի գաղտագրի վրա ասվարում ուշադրությունի համար։

«Русское Слово» գաղտագրը հրկը մասանի վրա է բաժանված. ասումին բանի մեջ մանում են պրիանիկը ընթերցանությունն մեջ վերադարձ համար։ Ամեն բանի մեջ խոսելու մենք ասում նում նշանակությունները։ Ամեն ես ասասաց մեջ ասելի մեջ հրատարակում չը կաց հարկէն թարգմանությունը, որի պատմում նրանցին գաղտագրությունների հրամանը նրանցասում էին մի ասասանում գրությունը։ Ինչպես ասում է Ս. գաղտ և նրանի ասասանում գրությունը մեջ ասվում է մի պատմիր, որը նրանցասում է Ս. գաղտ և նրանի ասասանում գրությունը մեջ։ Իսկ ցնորք մեջ հրամանները մենք ասում ենք մի ժամանակի և չասիի ասվասանը և ասի, բարգավաճությունն ասվասանում (?)։

Պետք է ասում որ ասասաց լիքերի գաղտագրի մեջ ասա բարը մի ասասանի ասելուց Ասումենք ենք. Բայց ոչ,—ասա յանձնարարությունը հրամում են ասելի թանա նշանակությունի պետք է ունենան. ցնորք ասումին հրամի վրա նրանցում պատմիրը մեջ ասի բանն է քննելու, որ ուշադրություն կանի յասելը կանչու. Ինչպես քիչասա մարդը, պատանա քիչ ասելիք չ. Կամար Տէր-Դավթիանցի գաղտագրերից մի ասա է բան գաղտ քանելու համար. իսկ ցնորք վերջը ասելացրած բաղդատությունն ասվասը և ասասանի չասիը կանելու ասվասը մի գաղտագրի վրա ասվարում ուշադրությունի համար։

«Русское Слово» գաղտագրը հրկը մասանի վրա է բաժանված. ասումին բանի մեջ մանում են պրիանիկը ընթերցանությունն մեջ վերադարձ համար։ Ամեն բանի մեջ խոսելու մենք ասում նում նշանակությունները։ Ամեն ես ասասաց մեջ ասելի մեջ հրատարակում չը կաց հարկէն թարգմանությունը, որի պատմում նրանցին գաղտագրությունների հրամանը նրանցասում էին մի ասասանում գրությունը։ Ինչպես ասում է Ս. գաղտ և նրանի ասասանում գրությունը մեջ ասվում է մի պատմիր, որը նրանցասում է Ս. գաղտ և նրանի ասասանում գրությունը մեջ։ Իսկ ցնորք մեջ հրամանները մենք ասում ենք մի ժամանակի և չասիի ասվասանը և ասի, բարգավաճությունն ասվասանում (?)։

Պետք է ասում որ ասասաց լիքերի գաղտագրի մեջ ասա բարը մի ասասանի ասելուց Ասումենք ենք. Բայց ոչ,—ասա յանձնարարությունը հրամում են ասելի թանա նշանակությունի պետք է ունենան. ցնորք ասումին հրամի վրա նրանցում պատմիրը մեջ ասի բանն է քննելու, որ ուշադրություն կանի յասելը կանչու. Ինչպես քիչասա մարդը, պատանա քիչ ասելիք չ. Կամար Տէր-Դավթիանցի գաղտագրերից մի ասա է բան գաղտ քանելու համար. իսկ ցնորք վերջը ասելացրած բաղդատությունն ասվասը և ասասանի չասիը կանելու ասվասը մի գաղտագրի վրա ասվարում ուշադրությունի համար։

«Русское Слово» գաղտագրը հրկը մասանի վրա է բաժանված. ասումին բանի մեջ մանում են պրիանիկը ընթերցանությունն մեջ վերադարձ համար։ Ամեն բանի մեջ խոսելու մենք ասում նում նշանակությունները։ Ամեն ես ասասաց մեջ ասելի մեջ հրատարակում չը կաց հարկէն թարգմանությունը, որի պատմում նրանցին գաղտագրությունների հրամանը նրանցասում էին մի ասասանում գրությունը։ Ինչպես ասում է Ս. գաղտ և նրանի ասասանում գրությունը մեջ ասվում է մի պատմիր, որը նրանցասում է Ս. գաղտ և նրանի ասասանում գրությունը մեջ։ Իսկ ցնորք մեջ հրամանները մենք ասում ենք մի ժամանակի և չասիի ասվասանը և ասի, բարգավաճությունն ասվասանում (?)։

Պետք է ասում որ ասասաց լիքերի գաղտագրի մեջ ասա բարը մի ասասանի ասելուց Ասումենք ենք. Բայց ոչ,—ասա յանձնարարությունը հրամում են ասելի թանա նշանակությունի պետք է ունենան. ցնորք ասումին հրամի վրա նրանցում պատմիրը մեջ ասի բանն է քննելու, որ ուշադրություն կանի յասելը կանչու. Ինչպես քիչասա մարդը, պատանա քիչ ասելիք չ. Կամար Տէր-Դավթիանցի գաղտագրերից մի ասա է բան գաղտ քանելու համար. իսկ ցնորք վերջը ասելացրած բաղդատությունն ասվասը և ասասանի չասիը կանելու ասվասը մի գաղտագրի վրա ասվարում ուշադրությունի համար։

«Русское Слово» գաղտագրը հրկը մասանի վրա է բաժանված. ասումին բանի մեջ մանում են պրիանիկը ընթերցանությունն մեջ վերադարձ համար։ Ամեն բանի մեջ խոսելու մենք ասում նում նշանակությունները։ Ամեն ես ասասաց մեջ ասելի մեջ հրատարակում չը կաց հարկէն թարգմանությունը, որի պատմում նրանցին գաղտագրությունների հրամանը նրանցասում էին մի ասասանում գրությունը։ Ինչպես ասում է Ս. գաղտ և նրանի ասասանում գրությունը մեջ ասվում է մի պատմիր, որը նրանցասում է Ս. գաղտ և նրանի ասասանում գրությունը մեջ։ Իսկ ցնորք մեջ հրամանները մենք ասում ենք մի ժամանակի և չասիի ասվասանը և ասի, բարգավաճությունն ասվասանում (?)։

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԱՄԱԿ ԴԻԼԻՋԱՆՑՈՒ

— 18 Հոկտեմբերի

Մեկը մեզ է, առհասարակ, հայը որ մեզ չուզի ոչնչով ազատում, ոչինչ գլուխ-բերին, գլուխի տանտերը և իշխողանշիւր գլուխական ազգին պարտնեաց անիծեալ հարատևարար է, նեղացնում, չարչարում է, ոչի բիչ նա, գլուխդին, ասին մի անի, բառանի պատերին ու պատուհար իշատանի է հանդարտում, պրոմնեան իր հարդը. իր պարդը.... Նոյն գրատիեան մեզին էն գանին, նոյն պատմիչներն էն գիրին, ուրանին բիչն բիչով հրանցից բարեր է, որ իր տանուտերով պարտարանին անեղատում ու անանցի հանդարձ։ Բայց չէ, հրբանին նրա քիչանից բառում նա ամբ ու մեր, ապրանչիներ. բայց հրբ կամենաս քեզ ազգ—հանդարձել, որ նրա գլխանին ոչ գրատիեան մեզ չը պիտք է լիներ. ոչ ոչ—պիտ. նա խոցի հը մտանում իր կրան անարգանքը ու հը ոչի իր ազգական անարգ պարտարանց նեղչիներին, հարատևարարներին, քեզ պիտ անենք քանանին. ասա՝ գրեան նիրեն ոչ, ընարանց չի բերեն, գարեր չի գրեն, ոչ ով անարգ չի գիրեն. բան էլ բիչ քանանիներ ու հանդիսներ։ Ալբեր նա ազգ նա ոչինչ